

Σταθεροί και αποφασιστικοί (Πρωτοπρ. Διονύσιος Τάτσης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 16 Νοεμβρίου, 2013

ΠΟΛΛΟΙ χριστιανοί διαπιστώνουν ότι παρά τίς καλές τους προθέσεις και τόν αγώνα τους δέν έχουν πνευματική πρόοδο στή ζωή τους. Μένουν πάντα ίδιοι και άμετάβλητοι. Δέν εγκαταλείπουν τίς «άθώες» συνήθειες και δέν αποκτοῦν ἀρετές. Κατά τά άλλα εἶναι οἱ τακτικοί και σταθεροί ἄνθρωποι, πού δέν παραλείπουν τόν ἐκκλησιασμό τους, πού ἀρέσκονται νά ἀκοῦν κηρύγματα και ὁμιλίες και θέλουν νά ἐπικοινωνοῦν μέ ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν χριστιανικά ἐνδιαφέροντα και εἶναι «δικοί τους». Ἐνδεχομένως νά ἔχουν και τόν ἴδιο πνευματικό. Γιατί ὁμως δέν ἔχουν πρόοδο; Γιατί δέν ἀλλάζει τίποτε στή ζωή τους;

Δέν εἶναι εὐκόλη ἡ ἀπάντηση, οὔτε και μπορεῖ νά εἶναι για ὅλους ἡ ἴδια. Ὁ καθένας ἔχει τίς δικές του προτιμήσεις και ἐπιλογές και φυσικά τίς δικές τους μικρές ἢ μεγάλες ἀμαρτίες. Ἐξωτερικά φαίνονται ἴδιοι, ἀλλά ἐσωτερικά ὑπάρχουν διαφορές. Ὑπάρχει ὡστόσο ἡ κοινή ἀδυναμία τους: δέν εἶναι ἀποφασιστικοί σέ θέματα, πού ἔχουν σχέση μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ και εἰδικότερα δέν ἀπαρνοῦνται τό κοσμικό φρόνημα, τή φιλοχρηματία, τήν καλοπέραση, τήν τάση πρὸς τήν ἀριστοκρατία και ἄλλα «άθῶα».

Ὅταν ἡ σκέψη τους εἶναι κοσμική, ὅταν οἱ ἐπιθυμίες τους εἶναι ἐπίσης κοσμικές, δέν εἶναι δυνατό νά δεχτοῦμε ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί εἶναι συνειδητοί χριστιανοί, μέ ἐγρήγορηση, ἱερό ζῆλο και ταπείνωση. Ἀπλά βρίσκουν στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας τό κατάλληλο περιβάλλον, ὅπου μποροῦν νά προστατευθοῦν ἀπό διάφορους κινδύνους, πολλοί ἀπό τούς ὁποῖους εἶναι φανταστικοί.

Οι άνθρωποι αυτοί χρειάζονται ουσιαστικότερη πνευματική καθοδήγηση, για να καταπολεμήσουν τη ραθυμία και τό συμβιβασμό με τόν κόσμο και να ανοιχτούν σε νέο τρόπο ζωής, φωτεινότερο, πνευματικότερο και ριζοσπαστικότερο. Μόνο τότε θά γευθούν εύωδεις καρπούς και θά διαπιστώσουν ότι ή γλυκύτητα τής πνευματικής ζωής δέν έχει καμία σχέση με τή γλυκόπικρη έμπειρία τής συμβιβασμένης τους ζωής.

Ό άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς έλεγε για τό θέμα τής μή προόδου πολλών χριστιανών, τά έξής ενδιαφέροντα: «Έάν τήν ήμέρα ύφαίνεις, ένώ τή νύχτα ξηλώνεις, ποτέ δέν θά τελειώσεις τήν ύφανση. Έάν τήν ήμέρα χτίζεις, ένώ τή νύχτα γκρεμίζεις, ποτέ δέν θά τελειώσεις τό χτίσιμο. Έάν, λοιπόν, προσεύχεσαι στόν Θεό, ένώ πράττεις έκεϊνο πού είναι κακό άπέναντι στόν Θεό, ποτέ δέν θά μπορέσει ή ψυχή σου να τελειώσει ούτε τήν ύφανση ούτε τό χτίσιμο».

Στή χριστιανική ζωή δέν πρέπει να είμαστε χαλαροί και να επιδιώκουμε και τά πνευματικά και τά σαρκικά. Τά δεύτερα πρέπει να τά άπαρνηθοΰμε, κάνοντας σκληρό άγώνα. Δέν είναι κάτι τό εύκολο. Οι πτώσεις θά είναι στην άρχή πολλές. Δέν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι ή μετάνοια άνορθώνει και ισχυροποιεί τόν άνθρωπο. Δηλαδή δέν ύπάρχει άνυπέρβλητη άδυναμία. Η άποφασιστικότητα λείπει.

(Πηγή: "Ορθόδοξος Τύπος", 1/11/2013)